

25 år efteråt – viljan att drilla sitter fortfarande i

Sätt på lite musik och ge henne ett paraply i handen så kommer Jessica helt säkert inte kunna låta bli att trixa med det. Ändå är det över 25 år sedan hon slutade drilla i Mumk.

– Jo, det sitter nog i än, erkänner hon.

Det var hösten -82 och Jessica Svärdell skulle snart fylla sju och sökte in till ungdomsmusikkårens nybörjardrill. Lite för liten egentligen, men jo, det skulle väl kunna gå bra i C-gruppen, fick hon veta.

Jessica Svärdell i mitten av 80-talet respektive 2021. Jessica har många glada och knasiga minnen från tiden i drillen. Flera vänner från då umgås hon fortfarande med.

– Jag hade hittat drillen i en broschyr med olika aktiviteter man kunde prova på. Jag tror det var kommunen som delade ut den. Det var drillen jag fastnade för, berättar hon.

Hon har tagit fram drillstavar och kör en liten uppvisning i vardagsrummet. Och visst, takterna sitter i. Staven rinner mellan fingrarna på ett imponerande sätt.

Så kommer dottern Tilda, 13, in i rummet och det blir gemensam drill. Tilda följde i mammas fotspår och började drilla som åttaåring i Mumk. Hon har just slutat för att satsa mer på saxofonen.

– Men det är inte för att jag tröttnat på det, utan för att det blir för mycket med alla övningar. Nu i högstadiet tar skolan mer tid och jag dansar också i flera grupper, berättar hon.

Men Mumk ger hon förstås inte upp.

– Det är jätteroligt, fast lite trist just nu när vi inte har några konserter.

Mamma Jessica spelade också saxofon, men det blev först när hon började i stadsmusikkåren som hon lade pom-pommarna åt sidan till förmån för saxen. Fast tamburmajor fick hon hoppa in som, även där.

Mamma Jessica Svärdell slutade drilla 1994, dottern Tilda alldeles nyligen. Men takterna sitter i. Tilda satsar nu på sitt saxofonspel i Mumk, plus att hon dansar i flera andra grupper.

Vad är egentligen drill, och varför? Dum fråga kanske, men jag var tvungen att googla på detta. Till Mumk kom den 1972, enligt den förträffliga boken "Musik i Mjölby" som i övrigt inte behandlar ämnet särskilt ingående. Drillen "förgyllde upp många marscher åt oss och gjorde musikkåren attraktivare", heter det där. Det är det hela.

Ordet drill verkar kunna betyda lite vad som helst. Och efter visst snurrande på hemsidor om borring, musikaliska snabba tonföljder, afrikanska sällsynta apor och extra aggressiv rapmusik visar det sig att det helt enkelt betyder militär exercis, koordinerade rörelser för att utstråla disciplin och effektivitet. Även resten av musikkåren har ju ett tydligt militärt arv att förvalta.

Drillens start gjorde också att kåren blev mycket större med upp till 170 deltagare som mest. Resorna krävde tre fulla bussar.

Mumk på Mjölkkannan i Stockholm där ungdomar från hela Sverige tävlade i friidrott. Efter spelningen bar det av till Gröna Lund.

– Det blir ju mer pampigt framförande med drill, och jag tror att jag hade sett musikkåren och drillflickorna på stan när jag anmälde mig då som sjuåring, säger Jessica.

Att bli mer attraktiva genom att visa fram ett antal unga flickor i korta kjolar kan ju framstå som lite otidsenligt, men här talar vi om traditioner. Musikkåren har gjort försök att locka in killar i drillen.

Tilda tycker att det borde vara fler killar i Mumks drill men inser att det kan kännas jobbigt att börja när det är så tjejdominerat. Men om bara några börjar så kan det säkert bli fler.

Jessica minns sina elva år i drillen med stor glädje.

Jessica Svärdell i sin bländvita uniform som tamburmajor på en gata i Zürich 1992.

– Resorna förstås, höjdpunkten var ju Schweizresan -92. På ett ställe bodde vi i en bunker i underjorden. Mörkt och lite fuktigt, säger hon och visar bilden på delar av sitt tjejgäng i logementet med våningssängar.

Så här hemtrevligt kunde det se ut när drillarna delade logement i en civiförsvarsbunker i Schweiz 1992.

– Vi tvättade våra vita klänningar med Y3, minns hon.

Det var mycket bus och skratt mellan konserter och spelningar. Även på de årliga lägren vid vår- och höstupptakt var det övernattning i gympahallar och skolsalar där det radades upp luftmadrasser.

Mellan spelningarna drog man ut på stan i gäng, lätt urskiljbara i sina blåa Mumk-overaller. Kanske minns Zürichborna dem än...

Resorna är ofta de starkaste minnena hos tidigare Mumk-medlemmar. Här en av tre bussar mot Zürich -92.

– Jag tycker det är fantastiskt vilket jobb ledare och föräldrar har gjort och gör, säger hon och har ju egen erfarenhet av bådadera, nu som förälder och tidigare som gruppleddare och drillmamma.

Vad är en drillmamma?

– Jag tror att det kallas så. Det är den som har ansvaret för drillen och håller ihop grupperna och helheten. Som äldre i drillen fick man göra program och koreografier. Man fick en kassett som musikkåren spelat in och så fick man hitta på koreografin med trix och rytm till det, minns Jessica.

Deltagandet i drillen har gett henne många roliga och knasiga minnen, även om det någon enstaka gång hänt tråkigheter. En sådan händelse var när kåren spelade på Linköpingskarnevalen "Majgubbarna" i mitten på 80-talet med de måttligt nyktra musikanterna i Bonnapälle, äggkastning och ärtskjutning med rör. Det kanske var roligt för gymnasisterna, men knappast för en Mjölbyflicka i vit veckad kjol och bara ben.

Drillstaven är den vanligaste accessoaren. Men det har även förkommit pom-poms, flaggor och till och med scarfs. Lysande stavar är en annan effekt som kan hotta upp en konsert.

Drillen då och nu, Jessica och Tilda kan jämföra. Det är faktiskt sig likt, det mesta. Sammanhållningen och det sociala är kanske den viktigaste delen. Tilda ser fram emot kommande resor med Mumk. Jessica har fortfarande ett umgänge med några av drillarna från hennes tid. De träffas ibland och minns.

– Vi är ett tajt gäng. Det blir många skratt och många roliga historier, säger Jessica.

Kompisgänget i A-drillen med slokhattar i mitten av 80-talet. Jessica längst ner till vänster.

Mumk på 90-talet

- 1990: SM i Eskilstuna. Mumk besegrades med tre futtiga poäng av Linköpings Musikkår. Resa till Risö, Norge.
- 1991: Finland med festivalen Trumpetens dag. Jubileumskonsert. Sven Jönsson avled.
- 1992: Resa via Vechta till Zürich, där man kom trea i hård konkurrens från orkestrar från hela världen.
- 1994: Seger i RUM:s mästerskap. Resa till Tjeckien med tv-framträdande.
- 1995: Resa till Scarborough, England.
- 1996: Internationell musikfestival på hemmaplan med estniskt, finskt och flera tyska orkestrar på besök.
- 1997: Förstapris i dansk festival.
- 1999: Åter i Zürich och fina priser både i marsch och konsert bland över 60 andra orkestrar.

Läs mer om Mumks historia i Rolf Nilssons kapitel om Mjölby Ungdomsmusikkår i boken *Musik i Mjölby. En musikalisk resa i tiden*.

Text: Sune Johansson

Foto: Sune Johansson, privat, Mumks arkiv